

Alte Drucke

**SERMONES || D. Guarrici Abbatis Ignia-||censis, magni
illius Bernardi olim discipuli, mul=||ta pietate ac
eruditione differti, iam recens ad || ...**

Guerricus <Igniacensis>

Lovanii, 1555

De Resurrectione Domini

Nutzungsbedingungen

Die Digitalisate des Francke-Portals sind urheberrechtlich geschützt. Sie dürfen für wissenschaftliche und private Zwecke heruntergeladen und ausgedruckt werden. Vorhandene Herkunftsbezeichnungen dürfen dabei nicht entfernt werden.

Eine kommerzielle oder institutionelle Nutzung oder Veröffentlichung dieser Inhalte ist ohne vorheriges schriftliches Einverständnis des Studienzentrums August Hermann Francke der Franckeschen Stiftungen nicht gestattet, das ggf. auf weitere Institutionen als Rechteinhaber verweist. Für die Veröffentlichung der Digitalisate können gemäß der Gebührenordnung der Franckeschen Stiftungen Entgelte erhoben werden.

Zur Erteilung einer Veröffentlichungsgenehmigung wenden Sie sich bitte an die Leiterin des Studienzentrums, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

Terms of use

All digital documents of the Francke-Portal are protected by copyright. They may be downloaded and printed only for non-commercial educational, research and private purposes. Attached provenance marks may not be removed.

Commercial or institutional use or publication of these digital documents in printed or digital form is not allowed without obtaining prior written permission by the Study Center August Hermann Francke of the Francke Foundations which can refer to other institutions as right holders. If digital documents are published, the Study Center is entitled to charge a fee in accordance with the scale of charges of the Francke Foundations.

For reproduction requests and permissions, please contact the head of the Study Center, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

urn:nbn:de:gbv:ha33-1-150379

De Resurrectio

ne Domini sermo I.

VNCIAVERVNT Ia *Gene. 45.*

cob dicentes, Ioseph viuit.

Quo audito, reuixit spiritus

eius & ait, Sufficit mihi, si Io

seph filius meus viuit. Vadā

& videbo eum, antequā mo

riar. Dicetis forsītā mihi, Be

ne, sed quid ad rem? Quid de Ioseph ad gaudiū

huius diei, ad gloriā resurrectiōis Christi? Pas-

cha est, & tu iterū apponis quadragesimalia? Ag-

num paschalē esurit anima nostra, cui se per tam

longa pręparauit ieiunia. Ardens est cor nostrū

in nobis de Iesu, Iesum desideramus: si nondum

meremur ipsum videre, vel de ipso audire. Iesum

non Ioseph esurimus: Saluatorem, non somnia-

torem: dominatorem cœli, non Aegypti: nō qui

pauit ventres, sed qui pascit mentes, sed esurien-

tes. In hoc saltē nos adiuuet sermo tuus, vt quē

esurimus, ampli⁹ esuriam⁹. Legimus enim: Beati *Matth. 5.*

qui esuriunt, quoniam ipsi saturabuntur. Cū

audimus, magis esurim⁹. Nam & qui epulas com-

• mendat, famē irritat. Si de Iesu audierimus, au-

ditui nostro dabitur gaudium & lætitia, & exul-

tabunt ossa humiliata. Humiliata sunt ossa no-

stra quadragesimali afflictione & luctu, magis au-

tem dolore

DE RESURRECT. DOMINI

tem dolore passionis eius: sed exultabūt nuncio
resurrectiōis eius. Cur ergo tuum Ioseph nobis
ingeris, cū prater Iesum quicquid loquaris nō
sapiat nobis: præsertim hodie, cū Paschalis ag-
nus comeditur, cū Pascha nostrū immolatus
est Christus? Ouum siue nucem apposui vobis
fratres: frangite testā, & inuenietis elcam. Ioseph
discuriatur, & Iesus inuenietur agnus Paschalis
quē esuritis: qui tantō dulcius comeditur, quātō
latens abstrusus, & studiosius quæritur, & diffi-
cilius inuenitur. Dicitis mihi, qd Ioseph ad Chris-
tum? quid historia quam proposui ad diē istū?
Multum per omnem modum. Historiam recor-
damini, & vltro sese vobis reuelabit pietas my-
sterij, si modō Iesum interpretem habeatis, qui
hodieque resurgens, de occidente litera loqui-
tur suis in via, & aperit scripturas. Quis enim in
omnibus Patriarchis & Prophetis manifestius
aut signantius quā Ioseph figuram exprimit
saluatoris? & vt breuiter summam perstringam
secundum illud, Da occasionem sapienti, & ad-
deretur ei sapientia, si cum fide ac pietate cogi-
temus interpretationem nominis eius, deinde
quod præ cæteris fratribus pulchra facie & de-
corus aspectu: quod innocens actu, prudens in-
tellectu, quod venditus à suis, suos à morte rede-
mit: quod prius humiliatus vsque ad ergastulū,
& sic exaltatus vsque ad solium: quod denique
pro merito operis sui nouo nomine appellatus
est inter gentes, Saluator mundi: si hæc omnia in
quā piē ac fideliter cogitemus, nōne incūctanter
agnosci-

*Ioseph
Christi ty-
pū expre-
ssit.*

agnoscimus, quàm verè sit à Domino dictum, In *Osee 13.*
manibus prophetarū assimilatus sum? Iam ve-
rò si veniamus ad verba illa quæ de historia pro-
posui, puto quia nō tam expositione indigebūt,
quàm admirationem & gaudiū mouebūt: quòd
videlicet tam euidenter resurrectio Christi testifi-
ficata sit à lege & prophetis, & historia vetus tam
propriè noua sacramenta loquatur. vt cum pro-
phetia legitur, penè Euangelium mutatis dun-
taxat nominibus audiri videatur. Nunciauerūt
(inquit) Iacob dicentes, Ioseph viuīt. Quid aliud
hic intelligere possum: nisi nunciauerūt Aposto-
lis dicentes, Iesus viuīt? Iacob nanq; nihil aliud
quàm Apostolorum chorum intelligo, nec ab-
surdè vt arbitror: non solū quia de Iacob orti
sunt, non solū quia de Iacob Israel facti sunt,
cū de luctu actiue ad visionē & requiē cōtem-
platiue transierūt: sed etiā quia patres sunt mul-
titudinis credentiū, id est, verorum Israelitarū,
sicut ille carnalium. Sicut ille, sic isti suū Ioseph
cū putarent perisse, inconsolabiliter doluerūt:
cū audissent viuere, difficulter & tardè credi-
derunt: cū cognouissent, ineffabiliter gauisi
sunt. Nunciauerūt (inquit) Iacob dicētes: Ioseph
viuīt. Quo audito Iacob, quasi de graui somno
euigilans, tamen nō credebat eis. Quasi alijs ver-
bis mihi videtur dictum, quod in Euangelio le-
gitur scriptum. Illa vadens, haud dubium, quin
Maria Magdalene nunciauit his qui cum ea fue-
rant lugentibus & flentibus: & illi audiētes quia
viueret & visus esset ab ea, nō crediderunt. Post
hæc osten-

DE RESURRECT. DOMINI

- hec ostensus est duobus in via, & illi exeuntes nunciauerunt ceteris, nec illis crediderunt. Item apud
- Lucæ 24.* Lucam: Et regressæ à monumento, nunciauerunt hec omnia illis vndecim, & ceteris omnibus: & visa sunt ante illos sicut deliramentum verba ista, & non credebant illis: nimirum quia euigilabāt de graui somno tædij & desperatiōis. Cum autē, inquit, vidisset Iacob vniuersa quæ Ioseph miserat ei, reuixit spūs eius, & ait, Sufficit mihi, si Ioseph filius meus viuit. Vadam & videbo eum, antequam moriar. Sic utiq; in Apostolis parum profecerunt verba, donec acceperunt munera. Nam & ipse Iesus cū se eis præsente exhibuit, nō tam persuasit ostensione corporis, quā aspiciatōe muneris. Scitis quia cū venit ad eos ianuīs clausis & stetit in medio eorum, illi conturbati & conterriti existimabāt se spiritum videre.
- Ios. 20.* Cū autē insufflauit in eos dicens, Accipite spiritum sanctū, vel cū cælitus misit eundem spiritum, sed aliud donum, hæc utique dona, resurrectionis & vitæ indubitata testimonia fuerunt
- 1. Ioan. 5.* & argumenta. Spiritus enim est qui testificatur apud sanctorū corda & per eorum ora, quoniam Christus est veritas, vera resurrectio & vita. Ideo & Apostoli qui prius dubitabant etiam post intuitū corporis viuentis, post gustum spiritus viuificantis, virtute magna reddebant testimoniū resurrectionis. Adeo plus est corde Iesum concipere, quā oculis videre, vel auribus de ipso audire, tantoque potentior est operatio spiritus apud sensus hominis interioris, quā corporaliū

lium

lium apud sensus exterioris. Quis enim dubitati relinquatur locus: ubi qui testificatur & cui testificatur, vnus fuerit spiritus? Si vnus spiritus & vnus sensus, parq; consensus. Tunc ergo verè sicut de Iacob legitur, Reuixit eorū spiritus; qui iam propemodum luctu erat extinctus, imò desperatione sepultus. Tunc (nisi fallor) quisq; eorū dicebat sibi, Sufficit mihi quòd Ioseph meus viuit: quia viuere mihi Christus est, & mori lucrū. Vadam igitur in Galileam, in montem ubi constituit nobis Iesus, & videbo eū, & adorabo antequam moriar, vt postea nunquam moriar: quia omnis qui videt filium & credit in eum, habet vitam æternā, vt etiam si mortuus fuerit viuat. Nunc ergo fratres mei quid vobis testatur gaudium cordis vestri de amore Christi? Puto equidem (an rectè vos videritis) quoniā si vnquam amastis Iesum, seu viuū, seu mortuum, siue rediuuū: hodie cū tam crebrò in Ecclesia personāt & consonāt nūcij resurrectionis, cor vestrū in vobis gloriatur sibi & dicit: Nunciauerunt mihi dicētes, Iesus Deus meus viuit. Quo audito reuixit spiritus meus qui dormitabat præ tēdio, vel languebat tepore, aut nimia deficiebat pusillanimitate. Nam & de morte suscitāt criminosos iucunda vox huius fœlicis nūcij. Alioquin certè desperandus est & obliuione sepeliendus, quem Iesus regrediens ab inferis, in infimo reliquit inferni. In hoc sanè noueris quòd spiritus tuus plene in Christo reuixerit, si quod sequitur ex sentētia dixerit: Sufficit mihi, si Iesus viuit. O vocem si-

Argumentum spiritus

R delem

DE RESURRECT. DOMINI

*ius vita in
nobis.*

delem & planè dignâ amicis Iesu: ô castissimura affectû qui sic loquitur: Sufficit mihi si Iesus uiuit. Si uiuit uiuo, cûm de ipso pèdeat anima mea: imò ipse sit vita mea, ipse sufficientia mea. Quid enim mihi deesse poterit, si Iesus uiuit? Imò desint oîa alia, nihil interest mea, dummodo Iesus uiuat. Ipse ergo, si placet ei, desim mihi: sufficit mihi, dummodo uiuat ipse uel sibi. Cûm sic amor Christi totum absorbuerit affectum hominis, ut negligens & immemor sui non nisi Iesum Christum, & ea quæ sunt Iesu Christi sentiat: tunc demû, ut arbitror, perfecta est in eo charitas. Huic utique qui sic affectus est, non est onerosa paupertas, iste non sentit iniurias, ridet opprobria, contemnit damna, mortem lucrum deputat, imò nec mori se putat, cûm magis de morte ad vitam transire se sciat, & fidenter dicat: Vadâ & videbo eû, anteq̃ moriar. Nostamen fratres mei licet nò simus tâq̃ nobis puritatis conscij, eamus nihilominus eam^{us} videre Iesum in montē Galileæ celestis, ubi cõstituit nobis. Eûdo crescet affect^{us}, & saltē perueniendo perficietur. Eundo, via prius arcta & difficilis dilatatur, & virtus infirmis augetur. Ut enim nec Iacob, nec aliquis de domo Iacob se excusaret à via, præter alia munera, missa sunt pauperi seni sumptus & uehicula, ne quis uidelicet aut paupertatem causaretur, aut infirmitatem. Caro Christi est viaticû, spûs uehiculû. Ipse est cib^{us}, ipse currus Israel & auriga ei^{us}. Cûm peruenieris, tua sunt optima quæq̃, non Aegypti, sed cœli: in optimo loco regni, tu^{us} Ioseph tibi re-
quem

*Caro Christi
est viaticum.*

molle

1

quem

quem prouidit. Qui prius misit angelos, mulieres, & Apostolos resurrectionis suae testes & nuncios: nunc ipse clamat ex caelo: Ecce ego quem mortui lugebatis hoc triduo, mortui quidem sui propter vos, sed ecce uiuo, & data est mihi omnis potestas in caelo & in terra. Venite ad me qui laboratis fame, & ego reficiam vos. Venite benedicti patris mei, percipite regnum, quod uobis paraui. Qui uos eo uocat, ipse producat, ubi cum patre & spiritu sancto uiuit & regnat, per omnia secula seculorum. Amen.

SERMO DE EO dem II.

BEATVS & sanctus, qui habet *Apoc. 20.*
partem in resurrectione prima.
Ego sum, inquit Iesus, resurre- *Ioan. II.*
ctio & uita. Ipse utique resurrectio
prima, ipse & resurrectio secunda.
Resurgens quippe a mortuis pri-
mitiae dormientium Christus, & sacramento suae
resurrectionis operatus est nobis resurrectionem
primam, & exemplo eiusdem suae resurrectionis
operabitur nobis secundam. Prima enim est animarum,
cum eas sibi conresuscitat in nouitatem
uitae: secunda erit corporum, cum reformabit cor-
pus humilitatis nostrae configuratum corpori claritatis
suae. Recte igitur resurrectionem & uitam
Christus se proficitur: quandoquidem per ipsum *Christus re-*
& in ipsum resurgimus, ut secundum ipsum & *surrectionem*
R ij apud

DE RESURRECT. DOMINI

nem & vi-
tam cur se
esse dixe-
rit.

apud ipsum viuamus: nunc quidem secundum
ipsum in sanctitate & iustitia, postmodum apud
ipsum in beatitudine & gloria. Porro sicut resur-
rectio prima capitis nostri Domini Iesu Christi,
causa est & argumentum secundæ resurrectionis,
quæ erit totius ipsius corporis: sic vnicuique nostrum
prima resurrectio animæ qua reuiuiscit à morte
peccati, argumentum est & causa secundæ suæ re-
surrectionis, qua corpus liberabitur non modò
à corruptione mortis, sed etià ab omni corrup-
tibilitate mortalitatis. Quod enim hæc illius ar-
gumentum & causa sit, Apollolus euidenter ostendit
vbi ait: Si spiritus Christi habitat in vobis, qui
fiscitauit Christum à mortuis, viuificabit & mor-
talia corpora vestra, propter inhabitantem spiritum
eius in vobis. Bene igitur dicitur, Beatus & sanctus
qui habet partem in prima resurrectione: sanctus
videlicet propter primam quam iam adeptus
est per innouationem animæ, beatus propter secundam
quam feliciter expectat in corporis resurrectione.
Denique vnde beatus sit, eadem aperit scriptura cum
subdit: In his, scilicet qui partem habent in prima
resurrectione, mors secunda non habet potestatem,
etiam si prima mors visa est ad horam in eis
exercuisse dominationem. Regnavit quippe mors
ab Adam vsque ad Moysen, etiam in eos qui non
peccauerunt in similitudinem prauaricationis
Adæ. Sed sicut Christus, sic & Christianus resurgens
à mortuis, iam non moritur, mors illi vltra non
dominabitur. Itaque in beatis illis nec mors
secunda potestatem habebit, nec prima

Rom. 8.

Apoc. 20.

prima

prima potestatem quam ad tempus habuit retinebit: quoniam mors vna Christi, vtramque nostram triumphauit: ab ista liberāsimos captos, ab illa capiendos: ne videlicet in illam incidamus, nec in ista remaneamus. Quam vera quam pia simul & magnifica illa morientis comminatio, Ero mors tua o mors. Quam pulchrè & mirificè triumphauit, qui mortem pro omnibus gustans, tam suam quam omnium omnimodam mortē absorbit. Prorsus absorpta est mors in victoriam. Securus insultet ei quicumque beatus ille est, qui partem habet in resurrectione prima. Vbi est mors victoria tua? Vbi est mors stimulus tuus? Victa es quæ omnia vincebas: sed & arma perdidisti in quibus cōfidebas. Vbi enim est stimulus tuus? Stimulus mortis peccatum, quod semel pungens humani radicem generis, in totam propaginem inmedicabile mortis venenū diffudit, dicente Apostolo: quia per vnum hominem peccatum, & per peccatum mors, & ita in omnes homines pertrāsuit. Victrix ergo regnabat mors ab Adā primo etiam vsque ad secundum: quoniam sicut originali lege tenebatur vniuersum genus humanum vinculo peccati, sic etiam debito moriendi. Deo aut gratias qui dedit nobis victoriam tam peccati quam mortis: vtique per Dominum Iesum Christum, qui prorsus à peccato immunis, ac per hoc liber à debito mortis: hāc tamē vltro pro nobis exoluit moriens, & peccato nos absoluit resurgens. Christus enim, ait Apostolus, mortuus est propter delicta nostra, & resurrexit propter iustifi-

Christi mors vtrāque nostrā mortē deuicit.

Osee 13.

1. Cor. 15.

Rom. 5.

Rom. 4.

R iij catio-

DE RESURRECTIONE DOMINI

cationem nostram. Moriens nanque delictorum nostrorum pendit pœnam, & resurgēs iustificationis perpetuæ nobis cōdidit formā & causam: vt quomodo videlicet Christus resurgēs à mortuis iam non moritur, mors illi vltra non dominabitur: sic Christianus conresurgēs Christo iam nō peccet ad mortem, nec ei peccatum vltra dominetur. Hic est ille beatus & sanctus, qui partē habet in resurrectione prima, in quem nec potestatem habebit mors secunda: sed absorbebitur in victoriam resurrectionis Christi etiam mors prima. Hic est qui non solū agnouit, sed etiam apprehendit virtutem resurrectionis Christi, & societatem passionis illius: configuratus morti eius, vt occurrat ad resurrectionem ex mortuis. Non errabat Apostolus qui ob lucrum istud omnia quæ ei lucra fuerant, non solū detrimenta reputabat, sed etiam velut stercora arbitrabatur, tantum vt Christo inueniretur configuratus sicut morti, sic & resurrectioni ipsius. Lucrosum omnino commerciū, contemnere ea quæ te deterunt & polluant, vt lucrifacias Christum: imō si opus sit, non solū tua, sed & teipsum superimpendere, vt cum tanto fœnore immortalitatis & gloriæ, teipsum merearis recipere. Quis enim ambigat lucrosum esse cōmerciū seminare corpus mortale, animale, ignobile, vt surgat immortale, spirituale, gloriosum? mori mūdo, vt possis dicere, mihi viuere Christus est & mori lucrum? O cupidi qui immoramini studio lucrandi, cur non discitis artem lucrandi? Cur non vilia, imō detrimenta

*Lucrosum
negotium,
contēnere
mundū, vt
lucrifacias
Christū.*

detrimenda & stercora cōtemnitis, vt Christum
 lucrificatiis? Quare appenditis argentum non in
 panibus: & laborem vestrum, non in saturitate?
 Vt video, vilior est vobis argēto vestro panis ille
 qui de cœlo descendit, & dat vitam mundo. Sed
 non potest scire* quanti sit, qui non vult gustare
 qualis sit. Vtinam atiarus vel ipse sibi preciosior
 esset pecunia sua, nec amore illius venalē expo-
 neret animam suam, proijceretq; in vita sua in-
 tima sua. Prudens ille negociator dignusq; rerū
 æstimator, Paulū nimirum loquor, qui nec ani-
 mam suam, id est, animale[m] sensualemq; vitam
 preciosiorem facit scipso: id est, spiritu suo, quo
 videlicet connexus inhærebat Christo, paratus
 animam perdere, vt in vitam æternam posset eam
 custodire. Quia igitur qui diuitias habent, diffi-
 cile intrant in regnum cœlorum, & qui thesauri-
 zant argentum, citius appendunt illud in inani-
 bus quàm in panib⁹: in azymis dico synceritatis
 & veritatis, cum quibus hodie comedendus est
 agnus paschalis: vos beati pauperes, filij pauperis
 crucifixi, vos inquam qui nō habetis argentum,
 properate emite & comedite. Prōptius omnino
 & facilius emunt bonum illud, nihil habentes,
 quàm multa possidētes. Cū[m] deest facultas, suf-
 ficit ad emendum bona voluntas: qua plerumq;
 sunt ditiores, qui reb⁹ sunt pauperiores. Hos ni-
 mirū rectē inuitat scriptura, Venite, emite absq;
 argento, & absque vlla commutatione, vinū &
 lac. Vides o[mn]i fœlix pauper solam à te voluntatem
 bonam exigī, in illa sola rationem tanti constare

R. iij commerc-

DE RESURRECTIONE DOMINI

commercij? Ne recuses ingratus quod tam gratis offertur, imò ne perdas ingrata voluntate, quod iam merueras beata paupertate. Agnosce quanti *Lucri mas* lucri sit, non habere partem in ruina mundi, ut *gni est non* partem habeas in resurrectione Christi. Intellige *habere par* quantæ felicitatis sit nō inebriari luxu & furore *tem in rui-* *na mūdi.* seculi, ut cum Christo nouū bibas vinū in regno patris sui. Inuitat ipse agnus paschalis amicos ad delicias corporis & sanguinis sui, Comedite in- *Cant. 5.* *Eucharis-* *stia virt^o.* *Heb 3.* *Negligen-* *tibus gras-* *tiam Dei* *quid mali* *oueniat.* *Iob 20.* *Qui enim post acceptam gratiam ad vomitū suū reuertitur, diuitias quas deuorauit euomet, & de ventre illius extrahet eas Deus. Vel certè panis eius in vtero illius vertetur in fel aspidum intrinsecus: quia nimirū gratia percepta in pœnam conscientia vertitur, cum sanguis testamēti quo sanctificatus quis fuerat, pollutus ducitur, & spiritui gratia cōtumelia irrogatur. Hoc contēptu & nausea diuitia deuorata euomuntur, ita ut de eo, qui eiusmodi est, dicatur: Non remansit quicquā de cibo eius, & propterea nihil permanebit de bonis illius. Videat autem ne fortè & ipsum terribilis ista perstringat sententia, qui cum per gratiā deuotiōis repletus fuerit in bonis domus Dei, nihil prorsus ex illis in memoria retinet, ut*

memo-

memoriam abundantiae suauitatis diuinæ nobis eructuet: non saporem in sermonibus tanquam gustum in faucibus, non virtutē in moribus tanquam succum in visceribus: sed dum statim totū per inania vel scurrilia reuomit, gratiā sibi in irā conuertit. Prorsus in iram, & iram terribilem, si in ipsum cadit quod scriptura contexuit dicens: Cum satiatus fuerit artabitur, & irruet in eum *Ibidem.* omnis dolor. Utinam impleatur venter eius, ut immittat in eum iram furoris sui, & pluat super eum bellum suum. Iustum quippe sentiebat atque consentiebat propheta, ut pluat super peccatores bellum, qui ad pluuiam voluntaria, fructū pacis non retulerunt: sitque ignis, sulphur, & spiritus procellarum pars calicis eorum, qui calicē Domini indignē biberunt. Terra enim sæpē veniens *Hebr. 6.* tem bibens imbrem, & generans herbam oportunam, accipit benedictionem: proferens autem spinas & tribulos, reproba est, & maledicto proxima, cuius consummatio in combustionē. Confidimus autem de vobis fratres meliora, & viciniora salutē, tantum gratiæ Dei grati sitis: & sicut in nouā creaturā trāslati estis paschalibus mysterijs, sic in nouitate vitæ semp ambuletis. Qui ergo participes Christi effecti estis societate fidei, participatiōe sacramēti, cōmunionē spiritus sancti: initiū substantiæ eius nō solum vsq; ad finē firmum retinere, sed etiā sedulō augere nitimini: ut qui per tot munerum prærogatiuas partē habere cœpistis in resurrectione prima, tanti fiducia pignoris in die agnitiōis cōsignati, ius vobis per-

R. v petuum

DE RESURRECT. DOMINI

petuum vindicetis in resurrectione secunda: præstate Domino nostro Iesu Christo resurrectione & vita nostra, qui pro nobis mortuus per triduum, iam viuit & regnat per oia secula seculorum. Amē.

SERMO DE EO
dem III.

Apoc. 20.

BEATVS & sanctus, qui habet partem in resurrectione prima. Primitiæ dormientium Christus, primogenitus ex mortuis, qui sua resurrectione quæ prima est omnium, & primam nobis resurrectionem animarum, & secundam corporum dedicauit: dum in corpore suo quod suscitauit à mortuis, & animab⁹ sacramentum, & corporibus exemplum resurgendi nunciavit. Sed & animabus ipsis duplicem gratiam resurrectionis simplex Christi resurrectio præparauit, dum & quotidie reuiuiscunt à morte peccati per operationem mysterij, & hodie maximè resurgunt à somno torporis per deuotione gaudij. Quis enim ille tam piger, aut tepidus, qui hodie audiens vocem illā omni gaudio plenā, Resurrexit Dominus, nō totus in exultatione suscitatur, nō totus reuiuiscat & recalescat spiritu? Imò & cor meum & caro mea exultauerūt, inquit, in Deum viuū, qui totus conciderā in mœrorē ac desperationē, Iesum aspiciens mortuū. Non mediocri lucro fidei, nec paruo sœnore gaudij, Iesus mihi de sepulchro redit: dum & Deus viuus agnoscitur.

agnoscitur, qui paulò antè vt homo mortuus lugebatur, & què occisum cor meū dolebat, iam in eum viuū nō solū cor meū, sed & caro mea exultat, de sua scilicet per eum resurrectione & immortalitate secura. O anima mea, ego dormiui & exurrexi, ait Christus: surge & tu quæ dormis, & exurge à mortuis, & illuminabit te Christus.

An non fratres mortuo similis, qui adhuc stertit orto iam sole, qui adhuc negligentia & socordia premitur, quasi desperato sepultus torpore, iam ubiq; gratia resurrectionis rutilante? Ferit oculos sol nouus emergēs ab inferis, his qui de manè vigilāt ad eum, diē reserās æternitatis. Dies iste versperā nescit, quia nō occidet vltra sol eius, qui semel occidēs, semel ascendit super occasum, mortem sibi subijciēs. O fratres, hic dies quem fecit Dominus, exultemus & letemur in eo. Exultemus in spe ei⁹, vt videamus & gaudeamus in luce eius. Exultauit Abrahā vt videret diē Christi, & hoc meritò vidit, & gauisus est. Nam & tu quoq; si vigilēs quotidie ad fores sapientiz, & obserues ad postes eius, peruigilq; excubes cum illa Magdalena ad ostiū monumenti eius: probabis ni fallor, & ipse cum eadē Maria, quā verū sit quod de ipsa sapientia, quæ Christus est, legitur, Facile videtur ab his qui diligunt eam, & inuenitur ab his qui quærunt illā. Præoccupat qui se concupiscunt, vt illis se prior ostendat: qui de luce vigilauerit ad illam, non laborabit: assidentem enim illam foribus suis inueniet. Sic enim & ipse promisit dicēs: Ego diligētes me diligo, & qui manē

vigilaue-

Sap. 6.

DE RESURRECT. DOMINI

Prouer. 8. vigilauerint ad me, inuenient me. Inuenit quidē
Vigilandū Maria corporaliter Iesum ad quem vigilabat, ad
est sedulo. cuius monumentum cū adhuc essent tenebræ
 excubare venerat. Tu verò qui iam non debes
 nosse Iesum secundum carnem, sed secundum
 spiritum: spiritualiter nimirum eum inuenire po-
 teris, si simili eum desiderio quæsieris, si te simi-
 liter peruigile in oratione aduerterit. Dic ergo
Isa. 26. Domino Iesu desiderio & affectu Marię: Anima
 mea desiderauit te in nocte, sed & spiritus meus
 in præcordijs meis, de manē vigilabo ad te. Dic
Psal. 62. voce & mente Psalmistę: Deus Deus meus, ad
 te de luce vigilo, Sitiuit in te anima mea: & vide
Psal. 89. si non cum eis tibi cantare congruerit: Repleti
 fumus manē misericordia tua, & exultauimus,
 & delectati sumus. Vigilate ergo fratres in ora-
 tionibus intenti, vigilate in actionibus circum-
 specti: præsertim quia iam manē illius diei inde-
 clinabilis inclaruit, postq̃ uidelicet lux ęterna se-
 renior nobis & grator ab inferis redijt, solemq̃;
 nouū susceptio matutina reparauit. Prorsus ho-
 ra est iam nos de somno surgere, postquam nox
 præcessit, dies autem appropinquauit. Vigilate,
 inquam, vt oriatur vobis matutina lux, Christus
 scilicet, cuius quasi diluculū preparatus est egres-
 sus, paratus utique vigilantibus ad se mysterium
 suę matutinę resurrectionis sæpius innouare.
 Tunc utiq; cantabis in iubilo cordis, Deus Do-
 minus illuxit nobis: Hic dies quē fecit Dominus
 exultemus & lætemur in eo: cū uidelicet lucem
 quam immanibus abscondit, interlucere tibi per-
 miserit:

miserit: annuncians de ea amico, quod possessio eius sit, & ad eam possit ascendere. Vsq; quo piger dormis? vsq; quo dormitas? Paululum dormies, paululū dormitabis, paululū conferes manus vt dormias, & cū te dormiente, te nesciēte Christus de sepulchro surrexerit, & gloria eius transeunte, nec posteriora eius videre merueris: tunc sera pœnitētia planges, & dices cum impijs, Ergo errauimus à via veritatis, & iustitiæ lumē non luxit nobis, & sol intelligentiæ non est ortus nobis. Vobis autem (inquit) timentibus nomen meum, oriatur sol iustitiæ: & qui ambulat in iustitijs, regem in decore suo videbunt oculi eius. Et id quidē beatitudo est vitæ sequentis, sed iuxta quendam modum indulgetur etiam ad consolationem præsentis, sicut euidenter probat resurrectio Christi. In multis siquidē argumentis per dies quadraginta sapientiā nobis probauit, quomodo dignos se ipsa circuit quērēs, & in vijs suis ostendit se illis hilariter, & in omni prudentia occurrit illis. Vt enim Iesus se illam esse sapientiā de qua hæc scripta sunt ostenderet, & quod quotidie spiritualiter actitare non desinit, id est, in vijs iustitiæ se ostendere hilariter, hodie corporalis etiam operis specie figuraret: in via hodie occurrit mulieribus à monumēto redeuntibus, in via se ostendit duobus euntib⁹ in Emaus. Audiant & gaudeāt qui in vijs iustitiæ ambulant: audiant inquam, quia non solū inherentes studio contemplationis, sed etiā ambulātes iustē ac piē vias actiōis, Iesus dignatur & occurru & manifestā-

Sap. 5.

Malach. 4.

Luc. 24.

DE RESURRECT. DOMINI

festatione sui. Agnoscit, ni fallor, experiētia quorundam vestrum, quia sæpè Iesus quem quæsierunt velut ad monumentum, ad memorias altarium, nec inuenerunt, insperatus occurrit eis in vijs laborum. Tunc nimirum accefferunt & tenuerunt pedes eius: quorum scilicet pedes non tenuerat pigritia, præ desiderio eius. Noli ergo tu frater nimis parcere pedibus tuis à vijs obedientiæ & discursibus operum, quandoquidem Iesus pedibus suis non pepercit propter te etiam à dolore clauorum, & adhuc eorundem amplexu & osculo pedum, non grauatur laborem remunerare, aut releuare pedum tuorum. Nam & illud quantæ consolationis erit, si se tibi viæ comitem adiunxerit, miræque delectatione suæ sermocinationis, etiam sensum tibi laboris ademerit, aperies tibi sensum vt intelligas scripturas, quas fortasse domi sedēs legebas, & nō intelligebas? Obsecro vos fratres mei, quibus hoc aliquando dedit experiri dignatio diuina, nōne cor vestrum ardens erat in vobis de Iesu, cū loqueretur vobis in via, & aperiret scripturas? Recordētur igitur illud experti, & cantēt in vijs Domini, quoniam magna est gloria Domini: credant & expectari fatagant inexperti, vt aliquando & ipsis cantabiles fiant iustificationes Dei, in loco peregrinationis suæ & afflictionis. Resurgat itaque ac reuiuifcat spiritus omnium nostrum, siue ad vigilantiam orandi, siue ad instantiam operandi: vt quadam rediuiua ac viuida alacritate prober se de nouo portionem accepisse in resurrectione Christi.

Christi. Et primum quidem vitæ in hominē redeuntis indicium est, si strenuus & impiger sit ad actionē: nam perfecta resurrectio eius est in hoc dumtaxat moribundo corpore, si oculos aperiat ad contemplationem. Quod tamen nō antē promeretur intellectus, quā crebris suspirijs & vehementibus desiderijs dilatur affectus, vt tāta nimirum capax maiestatis reddatur. Quod videlicet velut per quosdam gradus incrementum resurgendi, signāter figuratum arbitror in mortuo quem Heliseus suscitauit, qui cū ad vitam redire inciperet, primō dicitur, quia calefacta est caro pueri: deinde, quia septies oscitauit, & sic demum oculos aperuit. Caro pueri, cor carneum est in Christo paruuli, cui prima spes vitæ est si dicere possit, Concaluit cor meum intra me, & in meditatione mea exardescet ignis. Quāquā & vestimenta eius calida sint, cū terra eius perflata fuerit austro, spiritu utiq; sancto, quem verus Heliseus præueniendo aspirat rediuuiuo. Amplius autem & euidentius ad resurrectionem proficit, cū desiderio & esurie quadam iustitię oscitare frequentius incipit: illo scilicet modo quo oscitabat, qui dicebat: Os meum aperui & Psal. 118. attraxi spiritum, quia mandata tua desiderabam. Oscitatio quippe ista, distensio est affectus, vt capatior fiat spiritus vitæ, quatenus post alia charismata septiformis gratiæ, infusus etiā spiritus intellectus & sapientiæ, oculos tandem ad contemplandum Deū faciat aperire. Primus ergo calor vitæ redeuntis est, cū bonus exercetur actus: *Signa vitæ*
secundus

IN DIEBUS ROGATIONVM

tualis.

secundus resurrectionis profectus, cum per orationem dilatatur affectus: perfectio autem, cum ad contemplandum illuminatur intellectus. His gradibus virtutū, his sanctioris vitæ incrementis fratres mei resurgere magis ac magis enitimini, si quo modo occurratis, vt Apostolus ait, ad resurrectionem Christi ex mortuis, qui viuít & regnat per omnia secula seculorum. Amen.

In diebus Rogationum sermo.

Lucæ II.

MICI VENERVNT ad nos de via, sed nō habeo quod ponam ante illos. Nō sum medicus, & in domo mea non est panis: Ideo dicebam ab initio, Nolite me constituere principem. Nō

enim debet præesse, qui nō potest prodesse. Quomodo autē prodesse potest, qui nec medicus est, nec panem in domo habet, id est, nec artē nouit qua sciat curare, nec doctrinam habet qua sufficiat pascere? Hæc quidem dicebam, sed heu non audistis me: principem enim cōstituiistis me. Supererat igitur vt quia non potui effugere periculum, confugerem ad remedium, & audirē super hoc illud sapientis consilium, Principem te constituerunt,